

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af lov om udskrivning af skat til amtskommunen.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 89) findes i tidenden sp. 6545).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 134 stemmer; 10 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om totalisatorspil.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 166) findes i tidenden sp. 6555).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 144 stemmer; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om internationalt udviklingsamarbejde.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 90) findes i tidenden sp. 6561).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Sigsgaard: Dele af det danske samarbejde med u-landene er til u-landenes fordel. Jeg tænker her på det meste af den faglige bistand. Andre dele er ikke til gavn for u-landene. Her tænker jeg på de private investeringer, støttet gennem kaffefonden og på anden måde. Atter andre dele af bistanden er efter vores vurdering til skade for den almindelige befolkning i u-landene. Jeg tænker f. eks. på statslånene til reaktionære regimer, f. eks. Sydkorea og Indonesien. Gennem støtte til disse landes økonomi er man antagelig med til at forlænge regimernes levetid. U-landssamarbejdet er altså en sammensat sag. Det foregår i en situation, hvor u-landene bliver stadig fattigere i forhold til de kapitalistiske lande på grund af de kapitalistiske landes udbytning. Det er blevet sagt ganske klart allerede for et par år siden af den daværende udenrigsminister Valdes fra Chile; han sagde den 11. juni 1969 efter et besøg hos præsident Nixon:

„Private kapitalinvesteringer har betydning og betyder i dag for Latinamerika, at de beløb, som forlader vort kontinent, er mange gange større end dem, der investeres i Latinamerika. Latinamerikanske ledere er overbevist om, at Latinamerika må give mere, end det modtager.“

Her er det citeret efter Land og Folk for den 9. i denne måned.

Tilsvarende forholder det sig naturligvis med danske investeringer i u-landene. De giver langt flere penge hjem til de danske selskaber end de penge, der investeres i udviklingslandene. U-landsbistanden er nødvendig for de rige landes virksomheder og selskaber, hvis de skal kunne blive ved med at sælge deres varer til u-landene og dermed blive ved med at tjene på u-landene, og det er nok den væsentligste motivering for u-landssamarbejdet, når alt kommer til alt. Det vil altså sige, at u-landsbistanden i første række er til gavn for erhvervslivet i Vesten. På grund af skattesnyderi og afskrivningsfiduser er det næsten kun almindelige indkomsttagere, der betaler u-landsbistanden, og dermed bliver u-landsbistanden i realiteten, hvis vi ser indenrigspolitisk på det, til en støtte til erhvervslivet, betalt af